

LEVA I GUDS NU

Minns ni hur kall våren var? Maj månad passerade och jag hade vantar på mig när jag cyklade till jobbet. Det var kyla. Det var oro. Corona med allt vad den pandemin innebär hade intagit våra liv, vår vardag.

Vi famlade inför det annorlunda, men viktiga sätten vi skulle förhålla oss till varandra. Oro, ensamhet.

Så kom värmen, grönskan, blommorna. Livet fortsätter.

Än finns viruset, vi ska fortsätta som vi gjort under våren. Vi ska vara uthålliga. Men, i solen med en kall dryck och skivad melon framför mig känns livet gott.

Jag sitter där i solen, läser lite slött i en tidning, släcker törsten med den kalla drycken och hör hur isbitarna klirrar i glaset. Och jag tänker att ibland behövs inte mer än just det här.

Jag tar in allt den stunden och tänker på Jesus som när han en gång predikade sa att vi skulle se på markens liljor. De får allt de behöver, de oroar sig inte för morgondagen.

De lever här, i Guds nu. Gud hjälp mig att leva idag. Hjälp mig att stanna upp och se allt underbart du skapat. Hjälp mig att likt liljorna leva i nuet och lita på att din omsorg räcker till allt levande.

Amen

/Anna-Karin, kyrkoherde